

stæderne, hvorved de største Mængder i den da bestaaende Tilstand bleve afhjulpne; og det skete efter Forslag fra Regjeringen, for at man med fuldkommen Ro og med tilstrækkelig Overveielse kunde faae Tid til at forhandle om den almindelige Byggeslov. Nu synes man, at det ikke er nok, at man har faaet en saadan Lov, som foreløbig har afhjulpet Mængderne, men man synes at tænke paa, at en almindelig og gennemgaaende Byggeslov skal gaae igennem dette Thing uden at faae Thingets nøiere Prøvelse. Det kan jeg paa ingen Maade gaae ind paa. Der findes i dette Lovforslag enkelte Bestemmelser, som ere anderledes end de, der bleve vedtagne af den lovgivende Magt i Loven af 12te Januar indeværende Aar, og jeg kan ikke troe, at Thinget saaledes paa eet Aar kan have fraveget sin Ansæelse om, hvad det dengang ansaae for rigtigt i disse Forhold, at det nu vil gaae ind paa at vedtage andre Bestemmelser. Jeg skal blot blandt de Bestemmelser, der ere forandrede, nævne, at Minimum for Høiden af Værelser, som maae indrettes i Bygninger i Kjøbstæderne, er i Loven af 12te Januar 1858 bestemt til 3¹/₂ Alen, men dette Lovforslag bestemmer 4 Alen; og dette er ikke den eneste Bestemmelse, der saaledes gaaer videre end Loven af 12te Januar. Ogsaa jeg finder, at dette Lovforslag mangler en Deel i Correcthed; men det kan jo være grundet i den Hurtighed, hvormed det er behandlet; men min Hovedindvending, bortset herfra, mod Loven i det Hele er, at den gaaer for strengt frem imod Beboerne i Kjøbstæderne med Hensyn til de nuværende Bygninger. Der som Loven kun indeholdt Bestemmelser om nye Bygninger, saa kunde man maaffee gaae ind paa dens videre gaaende Forrifter uden at erindre Noget derimod; men det forekommer mig, at den gaaer meget for strengt tilværks med Hensyn til de nuværende Bygninger, som de Bedkommende vel ikke ere nødte til at ombygge efter denne Lov, men ville blive nødte til at indføre adskillige Forandringer ved, som det efter min Mening er ubilligt at paalægge dem, saalænge disse Bygninger kunne staae. Jeg skal derfor, idet jeg — som sagt — kan indrømme, at en saadan Lov kan være ønskelig, dog bede Thinget ikke, for just at faae Loven

ud i indeværende Sæssion, at nægte, at den her i Thinget undergaaer en nølægtig Drøftelse, for at den ogsaa fra Borgernes Standpunkt kan blive ligesaa tilfredsstillende, som vi vide, at den er fra Amtmændenes og Byfogdernes. — En af de foregaaende Talere (Schønberg) har efter min Formening begaaet en forunderlig Modsigelse. Han begyndte med at rose Ministeren, fordi han havde ladet det Almindeliges Krav vige tilbage for den private Frihed; men han endte med at bede Thinget om ikke at lade det Almindeliges Krav vige tilbage af Hensyn til den private Frihed. Naar han roser Ministeren, fordi han har brugt hiin Fremgangsmaade, er det jo forunderligt at bede Thinget om ikke at bruge den. Man maa altsaa antage, at han roser Ministeren for en Fremgangsmaade, som han vil dadle Rigsdagen for, om den følger den. Anderledes kan jeg ikke forklare mig hans Udtalelser. Jeg troer, at Hovedsagen er her saavidt mulig at opnaae, at den private Frihed ikke indskrænkes mere end absolut nødvendigt af Hensyn til det Almindeliges Krav. Jeg ønsker derfor og skal, naar Tiden dertil kommer, foreslaae, at der nedsættes et Udvalg til at tage denne Sag under nærmere Overveielse, jeg troer ikke, at dette behøver at være et saa vidtløftigt Arbejde, at det jo maaffee dog bliver muligt at faae Loven ud i indeværende Sæssion; men, om dette end ikke skulde naaes, troer jeg, at det er bedre for Sagen i det Hele, at man grundig gennemgaaer Loven, end løseligt at lade den løbe igennem.

Warning: Da de enkelte S'er ikke her foreligger til Behandling, skal jeg blot tillade mig at udtale, at jeg er enig med flere af de forrige ærede Taler i at ansee Loven for særdeles gavnlig og ønskelig, selv om den skulde udkomme i dens nuværende Skikkelse.

Jessen: Jeg indseer egentlig ikke, hvorfor en Byfoged og en Borger skulde staae paa forskellige Standpunkter ved Bedømmelsen af det foresliggende Lovforslag. Jeg troer, at begge Parter kunne lige godt bedømme, hvad der er til Befolkningens Lær, og at en Byfoged ligesaa vel som en Borger kan have Befolkningens In-